

39 ασυνόδευτα ανήλικα παιδιά, τρομαγμένα, χωρίς γονείς, χωρίς τίποτα στον κόσμο παρά μόνο με μια ελπίδα και μπόλικά όνειρα για ένα καλύτερο αύριο....

Εκατοντάδες απέναντι σε 39 ανήλικα προσφυγόπουλα και εφήβους. Εκατοντάδες ξανά, απέναντι σε αυτούς "που τους παίρνει". Είναι όμως άδικο να χαρίζουμε ολόκληρες περιοχές στο μίσος και στο σκοτάδι.

Τι φταίνει και οι φιλήσυχοι πολίτες που ξαφνικά τους φέρνουν αντιμέτωπους με ανήλικους λαθροεισβολείς που κατέφτασαν από κάθε γωνιά της Γης για να αλλοιώσουν τον πολιτισμό των... αρνητών της μάσκας;

Ειρωνική η ερώτηση, προφανώς.

Προσωπικά τις τελευταίες ώρες ντρέπομαι ξανά, αυτή τη φορά για όσα γίνονται στα Καμμένα Βούρλα. Θα ντρεπόμουν διπλά, αν ήμουν και κάτοικός τους.

Από τη μια, έχουμε 39 ασυνόδευτα ανήλικα παιδιά, τρομαγμένα, χωρίς γονείς, χωρίς τίποτα στον κόσμο παρά μόνο με μια ελπίδα και μπόλικά όνειρα για ένα καλύτερο αύριο. Παιδιά τα οποία έχουν υποβληθεί σε τεστ κορονοϊού το οποίο έχει βγει για όλα αρνητικό, με την προοπτική να μείνουν για λίγες εβδομάδες σε ξενοδοχείο, αφού στην συνέχεια θα μεταφερθούν μόνιμα στο εξωτερικό για να βρουν τους όποιους δικούς τους ανθρώπους.

Από την άλλη έχουμε ένα συνονθύλευμα ακροδεξιού μίσους, αρνητών κορονοϊού, θλιβερών νοικοκυραίων, το ίδιο σινάφι που βολοδέρνει μέσα στην κοινωνία διαφημιζοντας στις κάμερες τη μιζέρια του. Πριν λίγο καιρό έβαζαν τη Χρυσή Αυγή στη Βουλή, τώρα δηλώνουν "φιλήσυχοι ανήσυχοι πολίτες". Θρασύδειλοι υμνητές της συντήρησης, τα βάζουν πάλι με τον "εύκολο" εχθρό. Διαχρονικά παράσιτα που ανακυκλώνονται μέσα στην αυτοεκπληρούμενη συνωμοσιολογία τους.

Τα προσφυγόπουλα θα φύγουν και θα μας μείνουν οι ίδιοι δειλοί που ψάχνουν πάντοτε για χρήσιμες -για τους εαυτούς τους- δικαιολογίες.

Μιλούν για εφήβους που είναι λέει οργισμένοι και απειλούν μια ολόκληρη κωμόπολη. Μόλις 39 απέναντι σε εκατοντάδες. Άφησαν νηστικά τα παιδιά και είχαν το θράσος να μιλάνε για "απειλές". Στο πρόσωπο των ανηλικών βλέπουν το "κακό". Στο πρόσωπο των ανηλικών, σίγουρα δεν βλέπουν το δικό τους πρόσωπο, ή το πρόσωπο των παιδιών τους.

Η ιστορία επαναλαμβάνεται σαν φάρσα σου λέει. Σωστό είναι αυτό, όμως οι πρωταγωνιστές της, φέρουν πάντοτε παρόμοια χαρακτηριστικά, πολύ απλά γιατί ο άνθρωπος έχει την τάση να μη μαθαίνει από τα δικά του λάθη.

Μέσα σε όλη αυτή τη σκοταδιστική επαναληπτικότητα το στοίχημα είναι όμως να μη συνηθίσουμε τη φρίκη, αλλά να ψάχνουμε πεισματικά, την ομορφιά. Να στήνουμε με τα χέρια μας ιστορίες σαν εκείνη της οικογένειας της 85χρονης Alisar που βρήκε στέγη στο Ηράκλειο της Κρήτης. Μιας οικογένειας Παλαιστινίων που έζησαν στη Συρία και βίωσαν διπλό ξεριζωμό μέχρι να βρουν "απάγκιο" στα δικά μας μέρη.

Το στοίχημα, είναι να ψάχνουμε παραδείγματα σαν της 85χρονης Κίτσας Βασιλειάδου που βοηθά την οικογένεια της Alisar, συνοδεύοντας τα μικρά προσφυγόπουλα στο σχολείο και στο καθημερινό τους παιχνίδι.

"Είναι καλοί άνθρωποι και μου κρατούν συντροφιά. Πονάω για όσα έχουν περάσει και προσπαθώ να τους βοηθήσω. Νιώθω πως είναι χρέος μας να συμπαραστεκόμαστε σε όποιον έχει ανάγκη. Ποιος ξέρει πως τα φέρνει η ζωή κι αυτοί οι άνθρωποι δεν περίμεναν να ξεριζωθούν. Αύριο, μπορεί να βρεθούμε στη θέση τους και να χρειαστεί να αφήσουμε τον τόπο μας". Αυτά είναι τα δικά της λόγια, όπως τα μεταφέρει η Υπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες.

"Ο Αζίζ, ο Μουσταφά είναι γείτονες και πλέον φίλοι. Έτρεξαν αμέσως και έβγαλαν τη λάσπη από την επιχείρησή μας. Η Φεριντέ μας έκανε φαγητό. Όποιος έχει χάσει τα πάντα καταλαβαίνει. Τους ευχαριστούμε". Έτσι σχολίασε κάτοικος στην Καρδίτσα τη βοήθεια που δέχθηκε από πρόσφυγες, οι οποίοι έτρεξαν να συνδράμουν τους πληγέντες με όσα μέσα μπορούσαν, σε ακόμη μία φωτεινή πλευρά της ιστορίας.

Κάθε γειτονιά έχει τη δική της κυρία Κίτσα, αλλά και κάθε γειτονιά έχει τον δικό της ρατσιστή. Δεν αξίζει όμως σε έναν ολόκληρο τόπο να στιγματίζεται από λίγους ασχημονούντες.

Η Πολιτεία μπορεί να αντέδρασε σωστά στο θέμα των Καμένων Βούρλων, ωστόσο, κάθε ξενοφοβική κρίση μετρά και τα αντανάκλαστα των τοπικών κοινωνιών.

Μετρά την αλληλεγγύη, την ανθρωπιά, την ομορφιά κόντρα στο σκοτάδι.

Φαινόμενα ρατσισμού θα αναπτυχθούν παντού και θα αναπτύσσονται πάντα. Ακόμη και στις περιοχές που έχουν προσφυγική προϊστορία, ακόμη και μεταξύ των ίδιων των μεταναστών. Οι παθογένειες είναι πανανθρώπινες, και οι γενικεύσεις τις θερμεύουν.

Είναι λάθος να "χαρίζουμε" ολόκληρες περιοχές συλλήβδην στους νεοφασίστες.

Αυτοί φωνάζουν, αυτοί ακούγονται περισσότερο, αυτοί κερδίζουν από την υπέρμετρη προβολή τους, αλλά κυρίως από τη δική μας σιωπή.

Η φωνή τους θα σιγήσει από τις πράξεις αγάπης, όταν οι πολλοί βγουν μπροστά και τους αφήσουν σε μια γωνιά να φωνάζουν μόνοι, να βαυκαλίζονται μεταξύ τους μέχρι να φοβηθούν τις συνέπειες του νόμου και να κρυφτούν ξανά στις τρύπες τους. Έτσι πήγαινε πάντα και έτσι θα πηγαίνει.

Το ζητούμενο είναι οι προοδευτικοί φορείς να συσπειρωθούν, να αντιδράσουν και να αντιδρούν άμεσα, να λάμπουν δια της παρουσίας τους και όχι δια των λόγων και των υποσχέσεών τους. Το ζητούμενο είναι να στεκόμαστε έμπρακτα ο ένας δίπλα στον άλλο, γνωρίζοντας πως η μόνη βεβαιότητα είναι πως το μέλλον μας είναι απολύτως αβέβαιο.

Και σε κάθε περίπτωση, να μη ξεχνάμε.

Όποιος τα βάζει με παιδιά δεν πρέπει να έχει χώρο ύπαρξης μέσα σε μια κοινωνία η οποία θέλει να λείπει πως σέβεται τον εαυτό της.

Όποιος τα βάζει με παιδιά δεν μπορεί να λέγεται άνθρωπος.

Και αυτό αφορά όλους μας, τον καθένα ξεχωριστά.

Χρήστος Δεμέτης 26 Σεπτεμβρίου 2020